

Ett evangelium med speciella effekter

Juan Ignacio Valdivieso bor i Chile. Han är ljudingenjör, ägare till en inspelningsstudie. Här berättar han att han lärde känna Evangeliet under ett arbete han gjorde tillsammans med en vän för ett förlag.

2009-01-13

Allt började när min vän Raúl Bezanilla bad mig förbättra kvaliteten på en CD som innehöll några avsnitt ur evangelierna. Don Álvaro Rocha, präst i Opus Dei, hade

fått den från Spanien. Eftersom ljudet inte hade blivit bra, tog jag mig friheten att byta ut de spanska rösterna mot chilenska och lägga bakgrundsljud till avsnitten ur evangeliet: ljud från naturen, musik och andra 'speciella effekter'. Alla blev entusiastiska och Maria Paz, Raúl's fru, föreslog att vi skulle spela in hela Evangeliet.

Jag levde fjärran från Kyrkan alltsedan trettonårsåldern: på trettiofem år hade jag inte gått i Mässan, inte till bikt och hade inte tagit emot Kommunionen.

Jag accepterade projektet bara därför att jag tyckte om dem som bad mig utföra det. Jag började engagera mig i arbetet, och efter några månader åt jag frukost med evangeliet, åt middag med evangeliet och kvällsmat med evangeliet. Tack vare stödet och vänskapen från don Álvaro fann jag Herren på nytt och fylldes av ett

extraordinärt lugn. Jag började gå i Mässan på söndagarna och sedan också på vardagar.

Pengar intresserade mig inte

Det som i början tycktes vara ett arbete på några månader blev ett gigantiskt projekt som engagerade trettiosju skådespelare och krävde mer än tusen timmars inspelning, vilket resulterade i åtta CD-skivor med 279 spår.

Men det verkliga problemet var ekonomin. Kostnaden var omåttlig, och det tycktes absolut omöjligt att förverkliga projektet.

Jag hade en mycket stark önskan att till rollen som berättaren få Fernando Solis, en av de tre mest framträdande reklamrösterna på den offentliga latinamerikanska marknaden, förutom att han var den spanska rösten i *Universal Pictures*.

Jag beslöt ringa honom för att tala om projektet och förklarade att honoraren för denna roll tyvärr var nästan symboliska, för de motsvarade vad han tjänade på att spela in två reklaminslag på tio minuter.

Han lyssnade utan att säga ett ljud; när jag hade slutat sa han: ”Jag använder dagarna till att spela in texter om tandkräm, banker etc. Min röst är en gåva från Gud, och vilket bättre sätt finns att återgälda honom för en sådan gåva än att delta i detta arbete? Pengar intresserar mig inte: säg mig hur mycket ni disponerar över och låt oss inte göra det till något problem.”

Jag kunde inte tro mina öron; hans ord gjorde ett stort intryck på mig.

Under femton månader agerade Fernando praktiskt taget alla dagar. Han sa aldrig ett otrevligt ord, visade aldrig någon irritation om en

inspelning blivit dålig. Han var ett föredöme för alla i generositet och yrkesskicklighet.

I stunder av svårigheter uppmuntrade nivån på allas engagemang, också deras som var långt från tron, oss att gå vidare. Alla medverkade med sitt arbete utan att tänka på ekonomisk compensation, även om många hade svårt med ekonomin. Patricio, skådespelaren som tolkade Jesus, anförtrodde mig att efter varje inspelning gjorde han inga fler kommersiella inspelningar på tre dagar, så berörd var han. När det hela var klart sa han: ”Tack, tack för att du lät mig vara med i det här projektet. Det är det bästa jag har gjort!”

En annan person som lät sig dras med fullständigt och som vi lärde oss mycket av var Daniel Lencina, jr, som är kompositör och skrev de femton styckena originalmusik. Trots

att han åtskilliga gånger blev tvungen att spela med sin grupp ända till gryningen, kom han punktligt till studion varje morgon.

Hon stod stilla vid dörren och kunde inte behärska sin rörelse

För rollen som Sakarias ville jag ha en gammal ärevördig man tillhörande de chilenska påannonsörerna. ”Jag talade med honom, och han sa att han gärna skulle göra det; men han skulle inte komma till studion utan skulle via Internet skicka den inspelade texten. Den första inspelningen han skickade dög inte, för den var svag och han behövde någon som instruerade honom. Jag talade på nytt med honom och sa att vi var långt från hur rollen skulle vara. Han skickade en ny inspelning, men den var också oanvändbar. Till slut övertygade jag honom att komma och spela in i studion; han kom, men

absolut inte på gott humör. Jag lät honom lyssna till resten av spåret som redan var färdigt och där bara hans röst saknades, och jag sa till honom att föreställa sig templet (i Jerusalem), platsen och personen. När inspelningen med honom var klar, satte vi oss att lyssna till den. Jag såg att han hade fuktiga ögon, han kramade mig hårt och sa: ”Tack” och gick sin väg. Vi gjorde en enda inspelning, jag tror den blev perfekt.

En annan gång skickade jag en kopia av avsnittet med Bebådelsen till den skådespelare som hade lånat sin röst åt ärkeängeln Gabriel. Efter några timmar ringde han för att berätta hur lyckad den var: han var i sovrummet och lyssnade mycket koncentrerat när han mot slutet hörde några snyftningar; han vände på sig och såg städerskan, som hade stannat kvar, tyst vid dörren. Hon hade inte kunnat behärska sig, så rörd var hon.

Jag har ägnat mer än tusen timmars studioarbete åt detta projekt, oändliga uppoffringar och många gånger stigit upp i gryningen, med en kärlek och en uthållighet som är svår att berätta och förmedla. När jag var halvvägs igenom inspelningen, ville jag bli konfirmerad. Jag betraktar mig som gynnad av lyckan, och jag är evigt tacksam över att ha kunnat vara med i detta projekt och för all tillgivenhet och kärlek jag fått ta emot och som jag upptäckt sedan jag återupptagit min relation med Gud.

Jag kan bara tacka de personer som bad mig att delta i detta arbete och tacka Gud oändligt för att han har utvalt mig och gett mig så mycket och undervisat mig i så många saker under detta halvtannat år.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/ett-
evangelium-med-speciella-effekter/](https://opusdei.org/sv-se/article/ett-evangelium-med-speciella-effekter/)
(2025-04-20)